

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

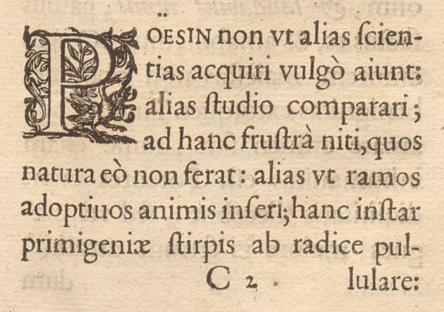
Becanus, Gulielmus
Antverpiae, 1655

Widmung

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

PARVVLO, DEIVIRGINISQUE VNIGENITO, IESV

CÆLI TERRÆQVE DÉLICIO.

lulare: nasci poëtas, non sieri. Sunt tamen qui dicant ab amore se saêtos, nec nascendo sibi, sed amando ingenium venisse. Cur id ego expertus non sum, Puer dulcissime, cum de te scripsi? cur ingeniosum amor non secit? an viquam magis exerere se debuit?

an quidquam amabilius quam tu?

Plal. 47. Magnus Dominus, dictum de te olim, & laudabilis nimis; paruus factus es, & amabilis nimis. Quem amorem maiestas non obtinuit, benignitas extorquet. Tunc te non amare crimen suit; nunc etiam inhumanitas est. Potentes erant diuinitatis illecebræ, sed vti magnes maiore vi ferrum attrahit,

dum

dum ipse ferro cinctus est; ita postquam humanos artus induisti, hominum corda potentius rapis. Præ mortalibus tamen eam vim Superisenserunt. E cælo ad stabulum attracti sunt, & relicto solio tuo, tibi ad præsepe applauserunt. Fortunati pastores, quibus cælestes cantus audire licuit! sed inde feliciores, quod & ipsi præcones tui fuerunt. Hos æmulari ausus sum, & te carminibus meis materiam facere. Quidni auderem, quando post Cælitum laudes opilionum tibi studia placuerunt? Nec vereor ne tui amantibus nihil prosim. Lignis etiam viridibus, qui iam ardet, fouetur ignis; nec ex hortis tantum 38 DEDICATIO.

tantum amœnissimis, sed etiam è vulgaribus pratis apes mella colligunt. Cæli terræque delicium cano, quid de carminis elegantia sollicitus sim? Artis lenociniis alibi locus sit; hîc omnis in argumento gratia.

ELE: